

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 18Saz/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100047
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Michaláč
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0724100047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Marekom Michaláčom, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Pakistanskej islamskej republiky, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, Medveďov 244, 930 07 Medveďov, zastúpeného Centrom právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom: Námestie slobody 12, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Nitra, so sídlom: Rázusova 7, Nitra, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA11-7105-011/2023-AV zo dňa 01.12.2023 a prepustenie zo zaistenia, takto

rozhodol:

- Správny súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA11-7105-011/2023-AV zo dňa 01.12.2023 zrušuje.
- Správny súd v Bratislave n a r i a d' u j e, aby bol žalobca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Pakistanskej islamskej republiky, bez dokladov totožnosti, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, bezodkladne prepustený zo zaistenia.
- Správny súd v Bratislave p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania.

1. Napadnutým rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA11-7105-011/2023-AV zo dňa 01.12.2023 žalovaný zaistil žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov (ďalej len ako „zákon o pobyte cudzincov“) a podľa § 88 ods. 4 zákona stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 01.03.2024.

2. Rozhodnutie o zaistení žalovaný odôvodnil tým, že dňa 29.11.2023 bolo Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Nitra Oddelením hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko vyrozumené o Dublinskom transfere z Nemeckej spolkovej republiky osoby dňa 01.12.2023 s príletom na letisko v čase o 14.15 hod.. Žalobca bol uznaný za vinného a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn.: 2T/83/2012-657 z 18.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/59/2013 z 19.06.2013 odsúdený na trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov, zaistený bol na výkon trestu vyhostenia rozhodnutím č.: PPZ-HCP-BAI 1-8-010/2022 dňa 11.02.2023.

3. Dňa 01.12.2023 žalovaný so žalobcom spísal zápisnicu o vyjadrení účastníka konania pred vydaním rozhodnutia o zaistení podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“), v ktorej žalobca okrem iného uviedol, že nakoľko mu bol zamietnutý azyl na území Slovenskej republiky, rozhodol sa odísť do Nemecka kde chcel požiadať o azyl ale ten nebol ani prijatý.

4. Podľa žalovaného bolo zaistenie žalobcu taktiež potrebné na zabránenie ďalšieho protiprávneho konania na území štátov schengenského priestoru. Vykonaným šetrením bolo zistené, že žalobca na území Slovenskej republiky porušoval všeobecne záväzné právne predpisy a zdržiava sa v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou.

5. Uloženie alternatívnej povinnosti podľa § 89 zákon o pobyte cudzincov namiesto zaistenia žalovaný odôvodnil tým, že možnosť zabezpečenia ubytovania je v tomto prípade irelevantná, nakoľko bol Okresným súdom Bratislava II v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava nariadený výkon trestu vyhostenia ihneď po podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Výkon trestu vyhostenia je úkon, ktorý prináleží vykonať správne orgánu. Nejde o úkon, ktorý môže dobrovoľne vykonať účastník konania sám. Navyše je predpoklad, že by účastník konania územie Slovenskej republiky neopustil. Taktiež v prípade žalobcu prebieha konanie, ktoré má za cieľ vykonať výkon trestu vyhostenia. Správny orgán je toho názoru, že v prípade žalobcu nie je možné uložiť menej prísne opatrenia, vzhľadom na ich efektívnosť, osobu žalobcu, ako osobu, ktorá porušuje všeobecne platné právne predpisy, ale je potrebné žalobcu zaistiť a zo zaistenia vykonať za účasti štátu výkon trest vyhostenia. Správny orgán má teda zato, že v prípade účastníka konania nie je možné uplatniť alternatívne a menej prísne donucovacie prostriedky.

6. Počas konania o zaistení sa správny orgán zaoberal aj otázkou rešpektovania súkromného a rodinného života v zmysle v článku 8 ods. 1 Dohovoru. Správny orgán práva účastníkovi konania vyplývajúce z čl. 8 ods. 1 Dohovoru neupiera a plne ich rešpektuje. Žalobca nemá na území Slovenskej republiky rodinu. Celá jeho rodina sa nachádza v domovskej krajine. Správny orgán konal v jeho záujme a nebola mu spôsobená ujma, ktorá by mala za následok ohrozenie na jeho živote, zdraví a sociálnej existencii.

7. Žalovaný uvádza, že počas doby zaistenia bude zabezpečovať technicko - personálne zabezpečenie návratu. A to úkonmi: ÚPZC pristúpi k preštudovaniu spisového materiálu., Vstupným pohovorom s cudzincom, žiadosťou o vydanie cestovného dokladu, následne ÚPZC rozhodne o realizácii návratu buď pozemnou cestou alebo letecky, v prípade leteckého návratu sa pristúpi k vybavovaniu leteniek, zasiela sa žiadosť a čaká na odpoveď.

II. Žaloba

8. Správnu žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.01.2024 sa žalobca domáha bezodkladného prepustenia zo zaistenia uloženého žalobcovi rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BA11-7105-011/2023-AV zo dňa 01.12.2023 (ďalej aj ako „Rozhodnutie o zaistení“) a ďalej zrušenia tohto rozhodnutia.

9. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď sa v konaní a následne odôvodnení napadnutého rozhodnutia nijakým spôsobom nezaoberal súčasnou bezpečnostnou situáciou na území Pakistanu z pohľadu povinnosti dodržiavania čl. 3 Európskeho dohovoru ako aj v zmysle § 81 zákona o pobyte cudzincov ako aj účelu zaistenia v zmysle § 77 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov. Vo vzťahu k povinnosti správneho orgánu zaoberať sa prekážkami vyhostenia je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a vo vzťahu k účelu zaistenia za neúčelné, k nevyhostiteľnosti. Na základe nedostatočne zisteného stavu veci a neskúmaním prekážok vyhostenia vec následne nesprávne právne posúdil.

10. Žalobca namieta, že žalovaný nezaujal žiadne stanovisko k prípustnosti, či reálnej schopnosti zariadenia pre cudzincov zrealizovať výkon rozhodnutia o jeho vyhostení vzhľadom na bezpečnostnú situáciu v Pakistane. Namieta, že v krajine pôvodu Žalobcu v Pakistane je zlá bezpečnostná situácia. Žalobca poukazuje taktiež, že dôvodom o ktoré požiadal o azyl na území Slovenskej republiky je strach z prenasledovania a hrozby o svoj živor pri návrate do krajiny pôvodu vzhľadom aj na zmenu svojho konfesného a sociálneho života na území Slovenskej republiky. V krajine pôvodu žalobcu je trestná politika štátu nastavená silno realizujúc islamské náboženské právo, čo vzhľadom na dlhodobý život

Žalobcu a v súčasnosti realizujú plán na rodinný život so svojou priateľkou by podľa pakistanského práva neprijateľný a pre Žalobcu život ohrozujúci. Žalovaný však v konaní nijakým spôsobom nezisťoval, aké podmienky prevládajú v domovskej krajine Žalobcu a aké zaobchádzanie by mu hrozilo v prípade jeho návratu do tejto krajiny.

11. Žalovaný vo svojom rozhodnutí taktiež nepreukázal nemožnosť uloženia iných (miernejších) donucovacích opatrení, ktoré patria medzi obligatórne náležitosti rozhodnutia, pretože k zaisteniu možno prikrôčiť až vtedy, pokiaľ nemôžu byť v konkrétnom prípade uplatnené iné dostatočne účinné alebo miernejšie opatrenia. Žaloba v zápisnici zo dňa 01.12.2023, že ubytovanie by mu vedela poskytnúť družka C. D. v E. F.. Navyše žalobca poukazuje na to, že s príslušnou osobou Žalobca čaká dieťa. Výkonom rozhodnutia by Žalovaný porušil zásah do súkromného a rodinného života Žalobcu, nakoľko so svojou priateľkou C. D. čakajú spoločne dieťa.

12. Žalobca je taktiež toho názoru, že rozhodnutie o zaistení žalobcu je nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný iba popísal aké úkony je potrebné spraviť, avšak nepopísal aké úkony do vydania rozhodnutia boli k výkonu rozhodnutia už realizované.

III. Vyjadrenie žalovaného

13. K správne žalobe sa vyjadril žalovaný ktorý uvádza, že je preukázaná existencia právoplatného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.09.2013, sp. zn. 1T/96/2010, potvrdeným uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 13.08.2015, sp. zn. 2To/56/2015, čím je nespochybniteľné, že žalobca bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný in podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d), ods. 4 písm. b) a § 138i Trestného zákona za ktorý okrem iného súd udelil trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov.

14. Žalovaný pripomína, že zaistil žalobcu na základe existencie právoplatného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.09.2013, sp. zn. 1T/96/2010, potvrdeným uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 13.08.2015, sp. zn. 2To/56/2015, pre § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d), ods. 4 písm. b) a § 138i Trestného zákona, ktorým bol žalobcovi uložený trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 10 rokov, ktorým mal preukázaný zákonný dôvod na postup podľa ustanovenia § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov. Keďže žalovaný je povinný rozsudok súdu akceptovať a nariadený výkon trestu zrealizovať, žalobcu zaistil na výkon trestu vyhodenia a rovnako aj z dôvodu obavy a rizika zmarenia výkonu trestu vyhodenia, resp. pokračovania v protispoločenskej činnosti. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobcu zaistil aj z dôvodu toho, že žalobca nie je držiteľom cestovného dokladu, ktorým by preukázal svoju totožnosť pri samotnom výkone trestu vyhodenia na vonkajšej hranici.

15. Žalovaný namieta, že vzhľadom k absencii platného cestovného dokladu žalobcu, nie je možné opustenie cez štátnu hranicu územia Slovenskej republiky, ani legálny vstup na územie iného štátu.

16. V súvislosti so zlou bezpečnostnou situáciou v Pakistane žalovaný uvádza, že Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR neodporúča občanom SR smerujúcim do Pakistanskej islamskej republiky cestovať do oblastí severozápadného Pakistanu susediacich s Afganistanom. Pričom toto odporúčanie sa nevzťahuje na územie celého Pakistanu.

17. Žalovaný pripomína, že pristúpil k možnosti využitia zaistenia žalobcu na nevyhnutne potrebný čas, na čo ho oprávňuje zákon o pobyte cudzincov, ale práve vedený jednotlivými dôkazmi a úvahami ako aj poznatkami aplikačnej praxe stanovil dobu zaistenia žalobcu na minimálnu dobu, pričom si bol vedomý svojej povinnosti podľa ustanovenia § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, sledovať po celý čas zaistenia žalobcu či účel zaistenia trvá.

18. Žalovaný uvádza, že zaistenie bolo jediným a možným spôsobom ako zákonne dosiahnuť výkon trestu vyhodenia z územia Slovenskej republiky. Žalobca nevlastní žiaden cestovný doklad a preto je potrebné zabezpečiť vydanie náhradného cestovného dokladu.

Z dôvodu, že žalobca už v minulosti mal vydaný cestovný doklad a je overená jeho totožnosť, žalovaný považuje vydanie náhradného cestovného dokladu za formalitu a tiež realizáciu trestu vyhodenia v krátkom čase.

IV. Relevantné právne predpisy

19. Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhodenia alebo výkonu trestu vyhodenia,

20. Podľa § 88 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, rizikom úteku štátneho príslušníka tretej krajiny sa rozumie stav, keď na základe dôvodnej obavy alebo priamej hrozby možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo sa bude skrývať, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, nemá udelený pobyt podľa tohto zákona alebo ak mu hrozí uloženie zákazu vstupu na viac ako tri roky.

21. Podľa § 88 ods. 4 prvá a druhá veta zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov.

22. Podľa § 89 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhodenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

23. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, Policajný útvar je povinný d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia. Podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade skonaním ustanoveným zákonom: f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhodenie alebo vydanie.

24. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

25. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

26. Podľa čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie

V. Skutkové a právne závery súdu

27. Správny súd v Bratislave ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný (§ 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a/ SSP) na prejednanie a rozhodnutie veci, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj administratívne konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

28. O žalobe súd rozhodol na pojednávaní nariadenom na deň 19.01.2024 (§ 228 SSP) v prítomnosti zástupkyne žalovaného a v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu podľa § 114 SSP, ktorí boli na pojednávanie riadne predvolaní a svojou neúčast' riadne ospravedlnili.

29. Na pojednávaní zástupkyňa zotrvala na vyjadrení k žalobe, žiada žalobu zamietnuť. Uvádza, že medzitým z Interpolu obdržali správu, že žalobca nie je štátnym príslušníkom Pakistanskej islamskej republiky. Žalovaný ďalej kontaktoval Okresný súd v Banskej Bystrici, či ďalej trvajú na vyhostení žalobcu ak áno, do ktorej krajiny.

30. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu trestu vyhostenia,

31. Žalobca sa v konaní domáha bezodkladného prepustenia zo zaistenia uloženého mu rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BA11-7105-011/2023-AV zo dňa 01.12.2023 a zrušenia tohto rozhodnutia. Jednou z námietok žalobcu v konaní je, že zaistenie je za momentálneho skutkového stavu neúčelné.

32. Po preštudovaní si priloženého administratívneho spisu žalovaného, súd konštatuje, že je potrebné žalobe žalobcu vyhovieť a to v plnom rozsahu. Žalobca bol predmetným rozhodnutím zaistený dňa 01.12.2023. V čase rozhodnutia súdu 19.01.2024 je žalobca v zaistení viac ako mesiac a pol. Teda žalobca je žalovaným postihnutý na osobnej slobode nepretržite od 01.12.2023.

33. V nadväznosti na uvedené a vzhľadom na predložený obsah administratívneho spisu súd konštatuje, že žalovaný od žalobou napadnutého rozhodnutia o zaistení žalobcu zo dňa 01.12.2023, do rozhodnutia tunajšieho súdu dňa 19.01.2024 nevykonal vo veci ani jeden jediný úkon za účelom výkonu trestu vyhostenia v zmysle § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov. Pričom v rozhodnutí o zaistení žalobcu, to bol práve dôvod § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, ktorý žalovaný uviedol ako dôvod pre ktorý žalobcu zaisťuje - postihuje ho na osobnej slobode. V tomto smere súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to napr. rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sza/8/2016 zo dňa 30.03.2016, podľa ktorého: „Zaistenie cudzinca znamená obmedzenie alebo v závislosti na povahe, dĺžke, dôsledkoch a spôsobe zaistenia dokonca zbavenie jeho slobody. Ide teda o veľmi citelný zásah do jedného z najvýznamnejších práv jednotlivca. Takýto zásah môže byť prípustný len za prísne vymedzených podmienok definovaných nielen zákonom o pobyte cudzincov ale predovšetkým ústavným poriadkom SR. Podľa čl. 8 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je osobná sloboda zaručená. Podľa čl. 8 ods. 2 Listiny nesmie byť nikto zbavený svojej slobody inak než z dôvodov a spôsobom, ktorý stanoví zákon.“

34. Pokiaľ teda bol žalobca zaistený predmetným rozhodnutím dňa 01.12.2023 a do dnešného dňa 19.01.2024 (podľa § 206 ods. 4 SSP pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia) nie je možné u žalovaného vzhľadom na vykonanie žiadneho úkonu, ktorý by smeroval k výkonu trestu vyhostenia (dôvod zaistenia žalobcu), je možné uzavrieť, že zaistenie žalobcu je neúčelné. Podľa § 90 ods. 1 písm. d/ zákona č. 404/2011 Z.z., je žalovaný povinný skúmať po celý čas trvania zaistenia či trvá aj jeho účel, v danom prípade v zmysle rozhodnutia o vyhostení žalobcu, má byť účelom zaistenia výkon vyhostenia žalobcu do Pakistanskej islamskej republiky. Avšak z priloženého administratívneho spisu nevyplývajú žiadne úkony, ktoré by preukazovali, že žalovaný za doterajšiu dobu zaistenia je aktívny a zabezpečuje výkon vyhostenia, pričom v zaistení na základe žalobou napadnutého rozhodnutia je žalobca už vyše mesiaca a pol. Čo je podľa súdu už viac než dostatočne dlhá doba na to, aby žalovaný vykonal aspoň niektoré úkony smerujúce k výkonu vyhostenia (napr. skúmal, či už podmienky vyhostiteľnosti žalobcu do krajiny pôvodu, alebo žeby vykonával kroky smerujúce k materiálno technickému zabezpečeniu jeho vyhostiteľnosti). V administratívnom spise sa však nenachádzajú žiadne listiny preukazujúce, či už dopyty žalovaného do krajiny pôvodu, ohľadne prijatia žalobcu alebo preukazujúce zabezpečovanie cestovných dokladov pre žalobcu, alebo leteniek žalobcu. Inými slovami, žalovaný obmedzil osobnú slobodu žalobcu síce na podklade formálne existujúceho rozhodnutia o jeho vyhostení, avšak po celú doterajšiu dobu tohto obmedzenia jeho osobnej slobody, sa žalovaný vôbec nezaoberal či je toto zaistenie účelným a teda vykonateľným a teda potrebným. Pričom vo vyjadrení k žalobe sám žalovaný uvádza, že „Z dôvodu, že žalobca už v minulosti mal vydaný cestovný doklad a je overená jeho totožnosť, žalovaný považuje vydanie náhradného cestovného dokladu za formalitu a tiež realizáciu trestu vyhostenia v krátkom čase“, teda pokiaľ je vydanie náhradného cestovného dokladu pre žalobcu iba formalita a realizácia trestu vyhostenia má byť vykonaná iba v krátkom čase, súdu nie je zrejmé prečo za vyše mesiaca a pol nebol žalobcovi vydaný aspoň náhradný cestovný doklad. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva ani len to, že by žalovaný podnikol konkrétne úkony za účelom vybavenia cestovného dokladu žalobcu.

V administratívnom spise žalovaného sa nachádzajú len úkony žalovaného zo dňa 01.12.2023 a to úkony ktoré smerujú k zabezpečeniu zaistenia žalobcu (žiadosť o umiestnenie cudzinca do ÚPZC Medveďov, rozhodnutie o vykonaní eskorty do ÚPZC Medveďov), nie účelu výkonu trestu vyhostenia. Na doplnenie súd uvádza taktiež aj to, že z prílohy v spise odpoveď Interpolu z č.l. 15 (z 14.06.2022), Interpol tvrdí, že žalobca nie je ani len občanom Pakistanskej Islamskej republiky.

34. Teda administratívny spis žalovaného neobsahuje žiadne podklady, na základe ktorých by bolo možné hodnotiť účelnosť a efektivitu zaistenia žalobcu, keďže dokumentuje iba skutkový stav veci ku dňu vydania rozhodnutia o zaistení a ani vyjadrenie žalovaného k žalobe neobsahuje žiadne nové informácie o aktivite žalovaného a ďalších zainteresovaných orgánov (napr. vyjadrenie orgánov domovskej krajiny žalobcu, záznamy činností o zabezpečovaní cestovných dokladov pre žalobcu, alebo leteniek žalobcu) po vydaní rozhodnutia o zaistení. V konaní súd posudzuje správnu žalobu v čase, keď je žalobca v zaistení už viac ako jeden a pol mesiaca. V takomto pokročilom štádiu pobytu v zaistení, je pre posúdenie účelnosti a efektívnosti zaistenia nevyhnutné hodnotiť doposiaľ vykonané kroky žalovaného smerujúce k naplneniu tohto účelu. V aktuálnom konaní zistená pasivita žalovaného, preto viedla správny súd k záveru o tom, že ďalšie zotrvanie žalobcu v zaistení by nebolo legitímne zdôvodnené a vykazovalo by znaky samoučelnosti, pričom samotné rozhodnutie žalovaného o zaistení nemá oporu v administratívnom spise.

35. Taktiež sa súd stotožňuje s námietkou žalobcu, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaoberal otázkou týkajúcou sa bezpečnostnou situáciou v Pakistane. Žalovaný sa realizovateľnosťou a uskutočniteľnosťou vrátenia žalobcu do Pakistanskej islamskej republiky vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal. V administratívnom spise nie sú zhromaždené žalovaným ani len žiadne podklady k prešetreniu bezpečnostnej situácie v krajine pôvodu žalobcu, teda ani súd v konaní nemôže posúdiť uskutočniteľnosť vyhostenia žalobcu do Pakistanskej islamskej republiky, nakoľko žalovaný nezabezpečil podklady. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

36. Žalovaný vo svojom rozhodnutí taktiež uvádza, že sa zaoberal aj zachovaním práva na súkromný a rodinný život žalobcu v zmysle článku 8 ods. 1 Dohovoru, s tým, že práva mu z neho plynúce plne rešpektuje a vyhostením neupiera a to z dôvodu, že žalobca nemá na území Slovenskej republiky rodinu. Tunajší súd však upozorňuje na zmenu v dôkaznej situácii vo veci, keď žalobca v žalobe uvádza, že na Slovensku má družku C. D., s ktorou ako žalobca tvrdí, čaká narodenie spoločného dieťaťa.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko je napadnuté rozhodnutie žalovaného o zaistení žalobcu nezákonné, správny súd ho podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a f/ SSP v spojení s postupom podľa § 230 ods. 1 písm. a/ SSP zrušuje a zároveň nariaďuje žalovanému bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 167 SSP s poukazom na výsledok konania a žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní, priznal právo na ich náhradu v plnom rozsahu. O ich výške rozhodne podľa § 175 ods. 2 SSP po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote sedem dní od jeho doručenia oprávnenému subjektu, a to na Správnom súde v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia [§ 446 ods. 2 písm. d/ SSP].

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa

podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti vo veciach zaistenia nemusí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 2 písm. b/ SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.